

Dosar nr. 7/90/2008
Operator de date cu caracter personal nr.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL VÂLCEA
COMERCIALĂ SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Completul specializat în contencios administrativ și fiscal

SENTINȚA Nr.

Ședința publică din 09 Decembrie 2008

Completul constituit din:

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de S.C. S.R.L. cu sediul în orașul Horezu, strada 1 Decembrie, nr. 2, județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VALCEA, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, arătându-se că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 02 decembrie 2008, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință, când, s-a amânat pronunțarea asupra cauzei, pentru astăzi 09 decembrie 2008 pentru ca reclamanta să depună la dosar dovada achitării onorariului definitiv, astfel că la data de 08 decembrie 2008 reclamanta a depus la dosar concluzii scrise, chitanța nr. 12.2008 - reprezentând dovada achitării diferenței de onorariu definitiv pentru expertiza contabilă efectuată în cauză, în cuantum de lei, precum și chitanța nr. 03.2008, reprezentând onorariu avocat.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

La data de 9 iunie 2008 sub nr. /2008 s-a înregistrat contestația formulată de SC SRL, cu sediul în orașul Horezu, str. 1 Decembrie nr. 2, județul Vâlcea, cu privire la decizia nr. 04.2008, decizia de impunere nr. 02.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. 02.2008, emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea având ca obiect suma de lei.

De asemenea, s-a solicitat de către petentă suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate până la soluționarea irevocabilă a contestației conform art. 215 alin. 2 Cod procedură fiscală.

În motivarea contestației se arată că în perioada 11.2007 - 01.2008 s-a efectuat o inspecție fiscală finalizată prin întoemireă deciziei de impunere nr. din 02.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. din 02.2008, prin

care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare la bugetul de stat în sumă de ... lei.

Actele administrativ-fiscale menționate au fost contestate pe linie administrativă, însă D.G.F.P. Vâlcea prin decizia nr. ... din ... 04.2008 a respins în totalitate contestația.

Se precizează că organul administrativ cu atribuții jurisdicțional fiscale nu a examinat motivele invocate în contestarea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, ceea ce justifică prezenta contestație împotriva deciziei nr. ... 04.2008.

În principal se invocă faptul că cele stabilite prin actul de control de către inspectorii fiscali nu se justifică deoarece sumele stabilite nu sunt datorate de reclamantă întrucât obligațiile fiscale au fost achitate la zi.

Totodată, se invocă faptul că accesoriile stabilite de către inspectorii fiscali exced dispozițiilor legale atâta timp cât impozitele datorate au fost achitate la zi.

Într-o atare situație, se justifică și suspendarea executării silite a actelor administrativ-fiscale contestate până la soluționarea definitivă și irevocabilă a prezentei cauze.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu acte, martori și efectuarea unei expertize contabile.

Acțiunea este timbrată legal și s-a efectuat procedura prealabilă prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea nr. ... 2004 a contenciosului administrativ.

Examinând acțiunea formulată în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat, tribunalul constată că este nefondată.

Din actele și probele dosarului, instanța reține că la data de ... martie ... la D.G.F.P. Vâlcea contestația reclamantei având ca obiect suma de ... lei stabilită prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. ... din ... 02.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. ... din ... 02.2008.

Prin decizia nr. ... 04.2008, D.G.F.P. Vâlcea în calitate de organ cu atribuții jurisdicționale a desființat capitolul III pct. D Taxa pe valoarea adăugată din raportul de inspecție nr. ... din ... 02.2008 și capitolul 2.1.1.; 2.1.2. și 2.1.3., taxa pe valoare adăugată din decizia de impunere nr. ... / ... 02.2008 pentru suma de ... lei din care ... lei TVA și ... lei, accesorii aferente stabilită în sarcina petentei.

A fost respinsă contestația ca neîntemeiată pentru suma de ... lei din care ... lei, impozit pe dividende și ... lei accesorii aferente, iar pentru sumă de ... lei din care ... lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, ... lei, reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și ... lei reprezentând fondul special de solidaritate socială a fost respinsă ca nemotivată.

În sfârșit, s-a constatat că organul administrativ jurisdicțional sesizat nu este competent material în ceea ce privește cererea de suspendare a executării deciziei nr. ... 02.2008, aceasta fiind de competența instanțelor judecătorești.

Sustinerile reclamantei cu privire la faptul că nu datorează obligațiile fiscale stabilite suplimentar prin actul de control contestat nu se justifică.

Astfel, în ce privește impozitul pe dividende, instanța reține că organul de control fiscal a verificat impozitul pe dividende, evidențiat prin bilanțurile încheiate pentru perioada 31.12.2002 – 31.12.2006, înregistrate la A.F.P. Horezu.

S-a stabilit că operatorul economic nu a declarat impozitul pe dividende în sumă de lei pentru anul fiscal 2006, debit suplimentar pentru care au fost calculate accesorii în conformitate cu art. 116 și următor din OG nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare în sumă totală de lei...

Taxa pe valoarea adăugată a fost verificată pe perioada 1 ianuarie 2002 – 30 septembrie 2007, stabilindu-se un debit suplimentar de lei, din care, TVA în sumă de lei, aferentă lipsurilor în gestiune stabilite de operatorul economic urmare inventarierii efectuate, rezultând o diferență în minus de mărfuri în gestiune în sumă de lei pentru care operatorul economic nu a colectat TVA așa cum dispune Legea nr. 571/2003.

Pentru diferența de TVA de plată astfel stabilită au fost calculate accesorii conform art. 118 și urm. din OG nr. 92/2003 în sumă de lei.

Totodată, s-a reținut că este datorată TVA în sumă de lei înscrisă în facturi fiscale, întrucât acestea nu îndeplinesc condițiile de documente justificative și pentru care operatorul economic nu avea dreptul de deducere în perioada 01.01.2002 – 30.09.2007.

Din confruntarea datelor de identificare ale furnizorilor cu cele obținute de pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor pentru agenții economici persoane juridice, organele de inspecție fiscală au constatat fie că furnizorii nu există fie că aceștia nu sunt luați în evidența plătitorilor de TVA.

În consecință, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că facturile fiscale în cauză au fost procurate cu încălcarea prevederilor art. 6 din HG nr. 831/1997 cu modificările și completările ulterioare și, ca atare, pentru TVA înscrisă în acestea nu s-a acordat drept de deducere întrucât documentele nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 25 lit. b din OG nr. 17/2000, în sensul că pe facturile fiscale în cauză nu este înscris sediul furnizorului și nici al cumpărătorului, nu s-au înscris codurile curente ale furnizorului și cumpărătorului sau băncile la care sunt deschise iar pe unele dintre ele datele de identificare ale furnizorului nu sunt lizibile sau nu conțin semnătura ori datele de identificare ale emitentului.

Așadar, facturile fiscale emise de furnizori care nu există sau nu sunt luați în evidența plătitorilor de TVA nu îndeplinesc calitatea de document justificativ legal pentru înregistrarea în contabilitate și pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA.

Pentru perioada verificată s-a stabilit un debit suplimentar în sumă de lei, din care: lei aferentă lipsurilor în gestiune; TVA în sumă de lei înscrisă în facturi fiscale care nu întrunesc condițiile de documente justificative, fie că furnizorii nu există, fie furnizorii nu sunt luați în evidența plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată.

Impozitul pe veniturile din salarii a fost verificat pentru perioada 01.01.2002 – 30.09.2007; constatându-se o diferență de debit suplimentar de 12 lei reprezentând impozitul pe veniturile din salarii conform fișei sintetice editată

la data de 11.2007 și nedeclarată contrar prevederilor art. 80 alin. 3 din OG nr. 92/2003.

Taxa asupra activității dăunătoare sănătății a fost verificată pentru perioada 01.01.2002 – 30.09.2007 constatându-se o diferență de debit suplimentar în sumă de 46 lei, iar contribuția la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap a fost verificată pe perioada 01.01.2002 – 31.12.2002, constatându-se o diferență de debit suplimentar de lei.

Din raportul de expertiză contabilă întocmit în cauză și înscrisurile depuse la dosar, instanța reține că pentru perioada verificată termenul de prescripție a fost întrerupt ca urmare a comunicării către contribuabil a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale a acțiunilor de control sau efectuarea de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia.

Potrivit art. 91 alin. 2 din OG nr. 92/2003, termenul de prescripție începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Agentul economic a fost avizat că începând cu 11.2007 va face obiectul unei inspecții fiscale, și ca atare perioada verificată se încadrează în intervalul de timp stabilit de lege înăuntrul căruia trebuie exercitat dreptul la acțiune sub sancțiunea pierderii acestuia.

În mod greșit organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2002 – 30.08.2007, întrucât în raportul de inspecție fiscală nu este precizată ultima verificare de fond a petentei în raport de care să se poată verifica dacă sunt îndeplinite condițiile legale, iar această eroare a fost înlăturată prin decizia nr. / 04.2008, stabilindu-se că nu se datorează suma de lei cu titlu de TVA, din care lei TVA și lei accesorii.

Suma de lei reprezentând impozit pe dividende și suma de 569 lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe dividende sunt datorate de către reclamantă întrucât prin declarația depusă la data de 2006 termenul de prescripție a fost întrerupt de la această dată începând să curgă un nou termen de prescripție.

Operatorul economic avea obligația declarării și virării impozitului reținut la sursă și să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului la organul fiscal competent, termenul de plată fiind până la data de 25 inclusiv a lunii următoare în care se face plata dividendelor către asociați sau acționari.

Prin urmare, reclamanta datorează și suma de lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe dividende la care s-a făcut referire mai sus întrucât termenul de prescripție a fost întrerupt prin declarația depusă la data de 02.2006.

Suma de lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, suma de lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și suma de lei, reprezentând fondul de solidaritate socială sunt datorate de către contestatoare conform actelor depuse la dosar.

În raport de cele arătate mai sus, rezultă că decizia nr. 104/04.2008 prin care a fost soluționată contestația formulată de reclamantă cu privire la decizia de impunere nr. 102/02.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. 102/02.2008 este legală iar criticile formulate nu se justifică.

În ceea ce privește suspendarea executării silite a actelor administrativ-fiscale menționate, tribunalul constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 215 alin. 1 și 2 din OG nr: 92/2003, întrucât nu există un caz bine justificat pentru prevenirea unei pagube iminente cât timp agentul economic datorează bugetului de stat obligațiile fiscale stabilite suplimentar de către organul de control.

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat cât și public*”.

Așa fiind, tribunalul urmează să respingă acțiunea formulată de reclamantă ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de S.C. S.R.L. cu sediul în orașul Horezu, strada 1 Decembrie, nr. 2, județul Vâlcea, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VALCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, Str. General Magheru nr. 17 județul Vâlcea, având ca obiect contestație împotriva deciziei nr. 104/04.2008 din 04 aprilie 2008, a deciziei de impunere nr. 102/02.2008 din februarie 2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. 102/02.2008 din februarie 2008, ca nefondată.

Definitivă.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 04 Decembrie 2008, la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,
Gh.B.

Grefier,
J.G.

Red.

Tehnored.